

strækninger – indgår i eller supplerer fredede fortidsminder. I andre diger skjuler der sig rester af anlæg fra jernalderen, hvorfor de har særlig arkæologisk og kulturhistorisk interesse.

Sten- og jorddiger fortidsmindefredes efter meddelelse og har ikke 100 m zone.

Agerspor omfatter dele af 1969-lovens stenrækker og stenvolde samt dyrkningsspor fredet efter 1937-loven. Agerspor omfatter alle dyrkningsspor fra oldtid og historisk tid, incl. højryggede agre. Agerskel med rydningssten fredes efter meddelelse. Øvrige agerspor kan fredes efter særlig overenskomst med ejeren. Agerspor har ingen 100 m zone.

Fangstgruber er omfattet af udtrykket »og lignende« i den gældende lovs § 48, stk. 2. Fangstgruber fredes efter meddelelse og har ikke 100 m zone.

Sten- og grenkast er steder, hvor der i overensstemmelse med folketraditionen kastes sten eller grene i en bunke ved passage. De fredes efter meddelelse og har ikke 100 m zone.

Til stk. 3

Bilaget til loven er således opbygget, at det angiver, hvilke fortidsmindetyper der er umiddelbart beskyttet efter loven, og hvilke der kun beskyttes, når der gives ejeren meddelelse om deres tilstedeværelse på ejendommen. Meddelelsens modtagelse er afgørende for beskyttelsens indtræden og ikke, som hidtil, tinglysningen. Derved sikres, at ejeren ikke lovligt kan ødelægge fortidsmindet i tiden mellem meddelelsen og tinglysningen. Afsendelse af en meddelelse med anbefalet brev vil normalt blive anset som ensbetydende med, at meddelelsen er blevet modtaget.

Fortidsminder under terræn, som regel ruiner i de tidlige byer, kendes sjældent i deres fulde udstrækning, medens der ofte findes vidnesbyrd om deres oprindelige udseende. I de tilfælde, hvor dele af sådanne ruiner er kendt, er det praksis, at fortidsmindebeskyttelsen tinglyses på et område, der svarer til den udstrækning, det oprindelige anlæg har haft, medmindre man har klare indikationer for, at ruinerne er fjernet i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder. Det har i bymæssig bebyggelse af praktiske grunde været praksis at tinglyse beskyttelsen på hele matrikelnummeret. Denne praksis får nu udtrykkelig hjemmel i loven, idet hjemlen dog alene tænkes anvendt, hvor ejendommen ikke klart har en så stor udstrækning, at ruinen kan afgrænses til en mindre del af parcellen. Dette vil først og fremmest være tilfældet i byerne.

I det åbne land vil beskyttelsen fortsat blive fast-

lagt konkret til det område, som ruinen anses at ligge på.

Til stk. 4

Bestemmelsen er medtaget som en serviceoplysning til grundejere og svarer til den eksisterende praksis, hvorefter Miljøministeriet i forbindelse med registreringen af fortidsminder oplyser ejerne om fortidsmindernes tilstedeværelse forud for tinglysningen. I denne forbindelse fastslås også fortidsmindernes udstrækning. Det har i forbindelse med den landsdækkende nyregistrering af fortidsminder vist sig, at beskrivelserne i de oprindelige fredningsdokumenter ofte angiver for små mål på fortidsminderne. Da det imidlertid er fortidsmindets fysiske udstrækning og ikke den tinglyste fredningstekst, der er afgørende for beskyttelsen efter stk. 1, har man fundet det rimeligt at medtage oplysningsreglen i stk. 4.

Til stk. 5

Bestemmelsen svarer til den gældende regel i naturfredningslovens § 52.

Til § 13

Bestemmelsen fastsætter i overensstemmelse med gældende lov, at der ikke må foretages dyrkning på fortidsminderne. Hvor en sådan dyrkning i enkelte tilfælde, især på overpløjede voldsteder og værfter, har været tilladt i forbindelse med tinglysningen af deres tilstedeværelse, kan dyrkningen fortsætte, ligesom en dyrkning også fremover i andre særlige tilfælde vil kunne tillades i medfør af dispensationsbestemmelsen i § 65, stk. 1.

Ved den igangværende nyregistrering af de fredede fortidsminder er der konstateret beskadigelser på 15-20 pct. af fortidsminderne. En meget stor del af disse beskadigelser hidrører fra dyrkningen af de omkringliggende landbrugsarealer. Anvendelsen af meget store landbrugsmaskiner med begrænset manøvredygtighed er blevet almindelig, og de jordbearbejdningsredskaber, især plove, der anvendes i dag, muliggør pløjning af en eller flere furer udenfor traktorens baghjul. Dette har givet anledning til afpløjning af højfoden på mange gravhøje, så de står tilbage med store, lodrette kanter, hvor ingen vegetation kan fæste rod. Kanterne giver derved yderligere udskridning af højene. Der er derfor behov for en dyrkningsfri zone omkring fortidsminderne.

For at få en ensartet regel for fortidsmindernes forhold til omgivende arealer foreslås det at ophæve den særlige regel om forbud mod genplantning indenfor 5 m fra højfoden i skove og plantager, der var